

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnstvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20, polletno K 10, četrtletno K 5, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30, —
: Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnštvo je v Pranciškanski ulici 8. Dopis se pošilja uredništvu, naročnina upravnštvu. Neprilagojena pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vsta 15 v, osmerice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.
: Telefon številka 303. :

Narodna vprašanja.

V teh resnih časih ko se ne bije samo boj za narodni, marveč tudi za splošen obstanek, je imenitne važnosti, da se vsakdo zaveda, kaj da ima storiti in da vsak posamezen poseže v ta boj in pomaga naši narodni stvari do zmage.

Obstoj in razvoj naroda je navezan na posamezne momente, od katerih naj bode radi važnosti samo šolstvo in emancipacija tujega vpliva omenjeno.

Vsak narod ima bolj ali manj razvito šolstvo, katero je v prvi vrsti poklicano pripravljati sposoben naraščaj za nadaljnji boj v narodnih in gospodarskih vprašanjih in tako omogočiti naroden obstanek.

Naše šolstvo je po zaslugi naše vlade in naših narodnih nasprotnikov na zelo nizki stopinji in malo razvito.

Splošno slovenske ljudske in srednje šole so samo Slovencem na Kranjskem pripoznane. Tam pa, kjer smo Slovenci bolj eksponirani, kakor na Koroskem, Stajerskem in v Trstu, posebno na naših narodnih mejah, kjer je za potujčevanje najuspešnejše polje, nam vlada ne mara dati najvažnejših elementarnih šol, tako da smo primorani si iz lastnega ustvarjati in vzdrževati šole da vsaj nekoliko odbijemo naskoke na naš narod.

V Trstu, kjer biva nad 80.000 Slovencev, nimajo niti ene slovenske državne šole — akoravno ima pešiča Nemcev ne samo dovolj ljudskih, marveč tudi srednjih šol in paralelko na trgovski akademiji.

Pa ne samo po zaslugi naših narodnih nasprotnikov marveč tudi po zaslugi naših slovenskih klerikalcev je nam tudi na tem polju uspešno delovanje, akoravno ne onemogočeno, pa vsaj oteženo.

Mislilo, da bi se vsaj v tako važnem narodnem vprašanju, kakor je šolsko vprašanje izključil strankarski boj in da bi se posamezne stranke zjedini — seveda brez strankarskih koncesij — uspešnemu delovanju.

V složnosti je moč, in v tako važnem narodnem vprašanju bi bila složnost na mestu, ker brez složnosti ni nikakega uspešnega delovanja proti potujčevanju na naših najbolj eksponiranih točkah.

Dokler nam je onemogočeno si približevati zadosti slovenskih šol so nam tudi za nadaljnje uspešno delovanje vezane roke.

Naše mnenje pa je, da se otroci lažje in uspešneje uče v svojem materinem nego pa v tujem neznanem jeziku.

Pa malomarnost je postala za nas naroden greh, vsled katerega izgubimo mnogo naraščaja.

S to brezbriznostjo in malomarnostjo se pri nas odlikujejo posebno socialni demokrati, kateri vidijo svojo rešitev v mednarodnem socializmu, akoravno je že jasno dokazano, da za tako mednarodno stranko ni obstanka.

Pa ne samo ljudskih marveč tudi

srednjih in strokovnih šol nam manjka in naše poslance še čaka mnogo dela. Prepotrebno bi seveda bilo, da pri tako važnem narodnem vprašanju opuste svojo lokalno politiko.

Srednjih šol naša šolska družba ni v stanu vzdrževati, ker so njena sredstva zelo pičila.

Tudi pri podpiranju naših revnih dijakov v tujini se odlikujemo z malomarnostjo in nam se zde druga vprašanja bolj važna nego našemu revnemu dijaku omogočiti uspešno študiranje. Obrestri bi prišli vsem v korist in da podpiramo naše dijaštvo, koristno indirektno celemu našemu narodu.

Pa ne samo ustvarjanje novih, marveč tudi temeljito reorganiziranje naših obstoječih šol spada pod glavna in važna vprašanja.

Proti reorganiziranju se branijo naši klerikalci, kateri imajo vse šolstvo v rokah in ga izrabljajo v svoje namene.

Kjer ni slovenskih ljudskih in drugih šol, naj nastopijo svoje delo slovenski stariši, da zabranijo potujčevanje svoje dece in da jim ohranijo njih slovenski značaj.

Pa tudi pri tem važnem, tako-rekto življenjskem vprašanju se Slovenci odlikujejo s svojo narodno mlačnostjo in zanikrnostjo.

Ne samo na eksponiranih točkah, celo v srcu Slovenije je najti mnogo takih mlačnežev in zanikrnežev, kateri vsled svoje brezbriznosti podpirajo povsod naraščajoče potujčevanje.

Koliko staršev je mnenja, da so slovenske šole manj vredne nego nemške in jih dajo v nemške potujčevalnice in tako izročujejo svojo dečo, naš naraščaj, našim narodnim sovražnikom.

Kakor že omenjeno je obstoj in narodni razvoj odvisen od jezikovne in gospodarske svobode.

Pri nas nismo niti jezikovno niti gospodarsko svobodni in zatorej naj bode naša naloga in važna skrb, se otestiti tujega vpliva, kakor so storili že davno Čehi in Poljaki. Celo jezikovno se čutimo odvisni od tujca. Lepo in hvalevredno je, da razumemo več jezikov in nam to tudi koristi, ali nedopustno je, da se pustimo od drugih narodov terorizirati in da se celo pri tem čutimo tujčevi sužnji.

Ako zamorejo Čehi in Poljaki z drugimi narodi dopisovati v svojem jeziku, zakaj bi se to tudi pri nas ne izvedlo?

Ne samo, da bi pridobili na ugledu, bi rasla tudi naša samozavest in bi ustvarili mnogim inteligentnim mladeničem novih in dobrih služb.

Koliko se je že pisalo, koliko rotilo in prosilo ali vse zaman, ker nimamo nikake samozvesti.

Celo s c. kr. uradi dopisujejo Slovenci v nemškem jeziku in tako pospešujjo sami importiranje Nemcev in odjedo tako indirektno marsikateremu našim ljudem kruha in zaslužka na lastni svoji zemlji.

Koliko velikih in uglednih tvrdk dopisuje s c. kr. uradi nemško, akoravno se zdi, da so narodne.

Dokler se ne bomo posluževali svojih narodnih nam zajamčenih pravic ne moremo preprečiti, da nas naši nasprotniki zaničujejo, prezirajo in nam odrekajo pravice do obstanka.

Tudi gospodarsko smo od tujca odvisni, ker smo v svoji lahkomišelnosti in malomarnosti pustili najraznejše industrije priti v tuje roke.

Denarja imamo dovolj, da bi se tudi gospodarsko osvobodili ali kaj, ko nam manjka podjetnega duha. Naš narod je kakor kak kramarski narod samo za malo in gotovo kupčijo in Slovenec se ne upa poprijeti dobičkanosnih, seveda malo riskantnih podjetij.

V tem oziru se je začelo pri nas svitati, ali počasi, akoravno nam je znano, da vsako odlašanje vede do hujšega boja za gospodarsko osvoboditev.

V najnovejšem času smo Slovenci ustvarili mnogo slovenskih podjetij in mnogo slovenskih denarnih zavodov in se tako začeli otresati tuje odvisnosti. Pa tudi pri gospodarskem razvoju je opaziti strankarski boj.

V tako imenitno važnem vprašanju, kakor je gospodarska osvoboditev, gospodarski razvoj in napredek, bi moral veljati vsak strankarski boj, in vsak zavedni Slovenec bi moral podpirati ne samo v svojo in strankarsko, marveč v splošno korist gospodarski obstoj in razvoj našega naroda.

Složno delovanje v vseh takih važnih narodnih vprašanjih mora biti sveta dolžnost vseh slovenskih strank, ker šele tedaj si lahko priborimo svoje pravice zahteve in samo v složnem delovanju je naša rešitev.

Naši nasprotniki nas pa ne bodo več zaničevali in prezirali ampak bodo z občudovanjem gledali na delavnost našega malega naroda.

A—

Iz slovenskih krajev.

Iz Zagorja. Dne 8. t. m. je nastal pri posestniku Juvanu v vasi Jablana, občina St. Lambert pri Litiji požar, ki je v kratkem času vpelel 5 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji in poljskimi pridelki. Škoda znaša okrog 60.000 K. Štirje posestniki so bili zavarovani skupno za 4000 K, dočim eden ni bil zavarovan. Zgorela sta tudi dva Juvanova otroka v starosti 5 in 3 leta. V splošni zmešnjavi sta se skrila pod neki z žitom obloženi voz, ki je stal pod krzlecem. Tudi ta vozček je bil kmalu v ognju in ko so otroka zasledili, sta bila že krog in krog od ognja obdana, tako da jih ni bilo mogoče rešiti. Slišal se je še zamolkli klic „ata, ata“ in potem je bilo vse pri kraju. Zgorela sta tudi dva vola in šest prašičev ter vse pohištvo, obleka itd. Mati ponesrečenih otrok je padla v nezavest in je smrtno nevarno zbolela. Boda teh nesrečnikov je velikanska in je pomoč nujno potrebna. Častno se mora omeniti delovanje orožnikov iz Zagorja. Bili so kmalu na licu mesta in so mnogo pripomogli k temu, da se požar ni še dalje razširil.

Iz Dobrepolj. — Komaj dober

mesec je pretekel, kar so minile državno-zborske volitve, in človek bi mislil, zdaj po končanem „trudapolnem delu“ mora biti malo odpočitka — pa je ravno nasprotno. Komaj je minula ena agitacija, že je tu druga — slino so se jim namreč začele cediti po županskem stolcu občine Videm. Pa jim lahko že danes povemo, da jim pojde zelo, zelo trda — pravzaprav sploh ne pojde. Za to bodo skrbeli tisti „prokleti liberalci“, kakor so poskrbeli nedavno v Podgori, da so šli farovski podrepaniki zopet za tri leta na „kahlo“ sedet. Tam jim ni vse letanje od hiše do hiše prav nič pomagalo, in tako bo tudi tukaj. Možakarji so si tam mislili: saj agitira sam poslanec Jaklič, bo vendar kaj opravil, pa so se vsi skupaj grozno zmotili, in še celo Jaklič sam jo je odkuril z dolgim nosom, odkoder je prišel. In trdno pričakujemo, da se bo tako zgodilo tudi v Vidmu in bo črna garda osramočena zlezla v svoj nečedni brlog. Zato se mi, kar nas je samostojnih, ki nečemo farovške komande, občinskih volitev prav nič ne bojimo. Seveda ne maram tajiti, da tudi pri nas ne manjka klerikalnih podrepanikov in kimovcev. Najbolj žalostno in sramotno pa je, da je med nje zašel bivši naročnik „Jutra“ Č. Tega nikakor ne moremo razumeti, da se mu puste voditi, kakor otroci, tudi drugi možje, od katerih bi človek vendar pričakoval malo več razsodnosti. No, kvere nam ta možakar ne bo nobene naredil, kajti kdor ima kaj soli v glavi, se mu ne bo pustil za nos voditi. Gospodu Č. pa svetujemo, naj bo le previden, da ne pade v kak jarek, iz katerega bi ne mogel morda več vstati. Možakar se je jel tudi vtikati nekaj v orožništvo — ne vem, morda bi postal rad „postenfirer“ v Dobrepoljah. Misli si menda, da sme kar on že odločevati, s katerimi ljudmi smejo orožniki občeati in s katerimi ne. Ampak je dobil — prav dolg nos. Za enkrat dovolj o tem gospodu, če pa ne bo miroval, bomo pa še kaj zanimivega o njem povedali, saj gradiva imamo več kot dovolj. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na sonce! To si zapomnite g. Č. Vam pa, možje, svetujemo da se ne strašite pekla, ki vam ga duhovni gospodje obetajo, temveč da greste pogumno naprej za svojo neodvisnost, sicer vam bodo še to malo v svojo globoko malho pobasali, kar vam je ostalo!

Opazovalec.

Iz Skekljveca. Dne 2. t. m. Danes so tu prišli že trinajstkrat kaznovanega Ivana Ivanetiča, ki je na sumu večkratnih požarov že iz lanskega leta. Kakor kažejo njegovi zagovori, je on tisti, ki je lansko leto storil toliko kmetov nesrečnih in sedaj Iv. Pluta. Sploh se čudimo, da se take pustolovce ne vtakne v prislino delavnico, ko prestanejo zapor.

Iz Kala pri Semiču. Dne 1. t. m. je izbruhnil ob pol 2. ponoči pri Iv. Plutu 25 oženj, ki je bil delo zlobne roke. Prvo je bilo zažgano stanovanje, ko je to skoraj dogorelo

je bilo zažgano zopet drugo poslopje, oddaljeno 300 korakov od prvega, tako da nima sedaj drugega kot samo golo življenje. Požar mu je vničil vse, žito, seno, razen nekaj sodov in poljskega orodja, ki mu ga je rešila došla semiška požarna bramba, kljub temu da niso imeli nič vode. (Gospodine Jarc, tu vas čaka vaša dolžnost). Škoda je cenjena na 6000 K, zavarovalnine pa je komaj 1000 K.

Iz Semiča. Našega g. župana spomnimo, da naj bi se uredilo glede požarne brambe tako, kot imajo po drugih krajih, namreč da se določi primerna plača vozniku brizgalne v slučaju ognja. In pa da se strogo po zakonu zaukaže, da se konji morajo dati v takem slučaju, ne pa tako kot sedaj, ko mora gasilno društvo iskati skoraj celo uro predno dobi konje, ker jih noče nobeden dati, češ, zastoj ne dam, župan pa ne plača drugače, kot če ga Slanc prime. G. Plut, da to takoj ukrenete! Tudi cevi se mora kupiti nekaj novih in druge popraviti. Z malomarnostjo proč. Zvozi se mora tudi gnoj iz dvorišč in izpred hiš. Kot je sedaj pri nekaterih hišah to ne odgovarja higijeni. Posebno sedaj, ko se povsod kolera oglašja. Naši obč. očetje se za snago nič ne brigajo. Seveda imajo večjo skrb, kako bi godbo iz gostilen odpravili itd.

Iz Borovelj. Boroveljski Sokol je priredil preteklo nedeljo na Trati pri Gintelcu veselico, ki je bila dokaj dobro obiskana. Nastopili so govorniki gg. dr. R. Ravnik iz Ljubljane, potov. učitelj Beg in br. inž. Cemer. Vsi trije so ožigosali postopanje vlade in nemških obrambnih društev. Kajti nemškutarji so si izbrali v zadnjem času najostudnejša sredstva za ugonobljenje Slovencev. Posebno boroveljski Sokol jim je trn v peti, ker vedo, da kjer je Sokol je slovenski napredek in konečno tudi slovenska napredna zmaga. Gospice Borovnikova, Vertičeva in Čemrova so se posebno trudile z razpečevanjem šopkov in drugih stvari. Domači tamburaši pa so neumorno igrali. Bodi vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli do tako lepega uspeha na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala.

Odbor boroveljskega Sokola.

DNEVNE VESTI.

Popis Čukarske slavnosti, ki se še ni in se tudi ne bo vršila — to je najnovejši triumf klerikalcev. Kaj takega ne zna vsak! Mi kar verjeti nismo mogli, ko smo to slišali, ampak zdaj pa verjamemo, ko imamo črno na belem v (seveda še neizšli) klerikalni „Družinski pratiki“ za l. 1912. Klerikalcem se je s tiskom te svoje pratike nekam mudilo in zato so jo že pretekli mesec natisnili. Notri so seveda, kakor se spodobi dali članek „Razni dogodki doma in na tujem“. Kdo vse bo letos umrl, in če bo postal Sušteršič letos minister, tega seveda niti brihtni klerikalci naprej

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

In trenotek nato jo je dohitel neznan mož, ki je tekal za njo. Potegnili se slepico izpod plašča in obrnil njen žarek na Bianco.

Nepopisen nasmeh je zaigral v tem trenotku na ustnicah tega človeka.

In če bi bila Bianca dvignila oči, bi bila še z večjo grozo, kakor da gleda senco Katenacijeva, spoznala strašni obraz pošasti, ki se je sklanjala čez njo.

V.

Nadaljevanje Gozdnega Strahu.

Ob deseti uri so Imperijini gostje začeli prihajati v palačo. Orkestri gitar in hobojo so takoj začeli igrati tiste sladke, lascivne, z ljubeznijo navdihajoče melodije, kakršne si slišal običajno pri kurtizani, ki je bila sama dovršena glasbenica. Imperija je zložila marsikatero izmed teh melodij; bogate in nežne dekoracije velikih dvoran, preplavljenih z lučjo, kajti gorelo je nad tristo voščenih sveč, razskropljeni parfumi, muzika, raztrošeno cvetje, delikatnost sladčic in osvežil — vse je tekmovalo med seboj in delalo iz Imperijinih veselje zabave prve vrste, ki jim je bilo prisostvovati čast in veselje.

In ob vsaki novi veselici je Imperija z redkim talentom ponudila svojim gostom novo pašo za oči. Zdaj so bili plesi iz daljnih dežel, zdaj pastoralne komedije, ki so nudile pretvezo za razkazovanje najsmelejših nagot.

Nocoj pa je Imperija opozorila svoje goste, da se vrši navadna družabna zabava brez plesa in drugih prireditvev.

Namen te zabave je bil, naznaniti Benetkam, da ima kurtizana hčer, kar so slutili samo najintimnejši prijatelji, in da se ta hči poroči, česar ni vedel nihče. Vrhutega je hotela predstaviti Sandrigo kot zaročenca svoje hčere in takoj ob prvi misli, ki jo je navdala o tem predstavljenju, si je dejala smehljaje:

Med tolikimi veselici, ki sem jih priredila Benečanom, ne bode najmanjše čudo pogled na Bianco, žarečo se dragega kamenja in stopajočo po svojih dvoranah ob roki poročnika Sandrigo.

Bralec ve, da se je ta misel pomalem izpremenila; on ve, kakšna ljubosumnost je izbruhnila v duši kurtizane ravno v trenotku, ko bi se bila veselica morala pričeti.

Veselica je bila na svojem višku; videli smo dospeti nanjo Sandrigo in Bembo, dočim se je Roland pripravljala, da se je udeleži po svoje. Imperijini gostje, iz večine moški, skoraj brez izjeme s krinkami, in prekrasne ženske, rivalske slovite kurtizane, so vrveli po prostornih dvoranah, kurtizana sama pa se vendar le še ni bila prikazala.

Kaj se je bilo zgodilo?

Odhajajo od svoje hčere, po tistem prizoru silnega razburjenja, ki mu je prisostvoval bralec z nami vred, se je Imperija vrnila v svoje stanovanje, vsa divja od svoje dvojne ljubosumnosti.

Ljubosumna je bila, ker je vedela, da Sandrigo ljubi Bianco.

Ljubosumna, ker je vedela, da ljubi Bianca Rolanda Kandiana.

Prepričana, da se hči oblači in pripravlja za veselico, se je tudi kurtizana začela oblačiti; in kmalu se je zazabila v nado, da bo s svojo umetnostjo zatemnila lepoto svoje hčere.

Imperija je bila prepričana in tudi drugim ni prikrivala, da more tudi najgriša ženska očarati moške oči, ako pozna najvišjo umetnost, umetnost oblačiti in lišpati se.

Ženska je bila po njenih nazorih samo pretveza za učene toalete in fine parfume; lepota obraza je komaj štela v tem računu; najbolj kalni očem je mogoče dati najslajši blesk, in tudi suha in zgubanjena koža lahko zadobi žametno mehko in barve, kakor da se jih je izposodila od lilij in rož... Umetnost, velika umetnost lišpati in olepšavati se ter dajati naravi ponarejen blesk, to prime moškega bolj kakor popolnoma naravna lepota. Razume se, ženska se mora tudi naučiti lišpati svojega duha, gledati mora, da njena zapeljivoča moč zadene čute s posredovanjem razuma. Kramljanje kurtizane mora biti olepšano z enako učenostjo kakor njen obraz. Najbolj bedasta punica si s

krepro voljo, pogumom in vztrajnostjo lahko pridobi dar blesteče konverzacije; če nima duhovitosti, naj si je kupi, ali naj skoči v vodo!

Kaj šele, če si po teh velikih principih pogledamo žensko, resnične plastične lepote in višje inteligence.

To je triumf — ne enodnevni triumf, ki zapeljava sodobnike, nego zaključni triumf, ki ga zapiše zgodovina, ki ga proslavlja pesništvo, in ki se ga polaste romanopisci.

Imperija je bila izmed teh ženskih velike poteze.

Začela se je oblačiti.

In vsa zaglobljena v delo, v mojstrstvo, ki ga je pripravljala, je naposled celo pozabila svojo hčer.

Pri njej so bile tri ali štiri ženske,

S svojimi gestami, znamenji in z gibanjem svojih obrvi jih je pošiljala zdaj sem zdaj tja.

Največ opravka je dala frizura in glava, množica drobnih krtačic, cela armada flakonov in lončkov z najraznovrstnejšimi lepotoilnimi sredstvi je bila razpostavljena na mramorju ogromne mize, in vse to so premikale brez šuma ženske, ki so ji na njeno znamenje vsak trenotek podale orožje, ki ga je potrebovala.

To dolgo opravilo je trajalo dve uri, po preteku katerih se je Imperija pogledala, stoječa pred ogledalom, ki je zavzemalo celo steno sobe od stropa do tal.

Ogledala se je in premotrila, ne s kometnostjo, nego resnobno, z važnim obrazom, kakor da bi hotela pozorno preiskusiti ves svoj zunanji vtis.

Ko je bila zadovoljna s seboj, je poizkusila smehljati, s katerim je hotela stopiti v svoje dvorane. Nocoj je potrebovala posebnega smehljaja, ne več izzivajočega in zaljubljenega, nego smehljaja topečega se v nežnosti in melanholiji.

— Čudovito, je dejala počasi.

To je bilo resnica.

Imperija, kakor se je bila napravila. s svojimi lasmi, dvignjenimi po grški modi, svojo preprosto obleko z valujočimi oblikami, svojimi golimi ramami, brez vsakega dragocenega lišpa, v enostavnosti nastopa in obleke, ki jo je delala podobno kipu iz lepega mramorja, s svojim usmевom perverzne nedolžnosti in nežne plahosti, je bila v resnici mojstersko delo.

(Dalje.)

ne vedo — zato tega tudi v pratiko niso dejali. Ampak med važnimi svetovnimi dogodki, kakor je portugalska revolucija, desetletnica „Slomskove zveze“, ljubljanski protestni škod proti rimskemu županu Nuthanu itd. seveda ne sme manjkati velike Čukulade, ki se je v „Slovenču“ že mesece napovedovala. Ker pa s tiskom pratike niso mogli čakati, so pa popis tiste Čukulade kar naprej notri dali — pa niso računali s to čudovito smolo, da bo Čukulada med tiskom — na „koleri“ umrla. Da bodo pa ljudje vedeli, kako si je „Družinska pratika“ zamislila tisto Čukulado, ki je ni bilo in je ne bo, ponatiskujemo dotični odstavek. Glasi se: „Zadnje dni avgusta se je vršil v Ljubljani velik tabor krščanske mladine. Spreved Orlov in družtev je bil sijajen. Bilo je na tisoče ljudi. Izborno je izpadla telovadba Orlov in sploh vse druge prireditve. Slovenska mladina naprejš!“ — S takim „poročilom“ seveda pratike ne kaže poslati v svet. Kaj bodo s celo naklado napravili, se še ne ve. Eni pravijo, da jo bo škof sam žegnal, drugi pa trde, da jo bodo porabili za drugačne namene. Iz cele storije se vidi pa vendarle eno: da klerikalci niso od boga razsvetljeni preroki; za prerokovanje je treba malo več „gajsta“, nego ga imajo oni.

Nesramna hudobnost je, kar piše v članku „Razni dogodki doma in na tujem“ klerikalna „Družinska pratika“ za 1. 1912 o „Glavni posojilnici“. Posojilnica je seveda predvsem liberalna, ko vendar cel svet ve, da to ni res in da ta posojilnica z narodno-napredno stranko kot tako ni imela nikdar nobene zveze. In dalje piše „Družinska pratika“, da je bil pri obravnavi pred ljubljansko poroto obsojen njen načelnik dr. Hudnik in pa, revizor liberalne „Zadružne Zveze“ v Celju. Tega zednjega ime „Družinska pratika“ — zamoči, da bi cenjeni njeni bralci ne vedeli, da je to oni Jošt, ki so si ga klerikalci, ko je bil prestopil v njih tabor, poklicali v Ljubljano, mu poverili važne posle in ga nameravali napraviti celo za ravnatelja snujoče se deželne banke. Ampak bravci ne smejo vsega tega vedeti in zato je bil obsojen v „Družinski pratiki“ „revizor liberalne „Zadružne Zveze“ v Celju“.

Promet na Dolenjski železnici narašča od dne do dne. Ali skrbi se pa za to domačo železnico jako malo. Osebnih vagonov vedno prenapolnjeni, vožnja počasna, pa kako naj bi bila urneja, ker k vsakemu takemu osebnemu vaku se toliko in toliko tovara nabesijo. Bi se pri tako velikem osebnem kakor tovrnem prometu vendar že ne mogel ločiti tovrni od osebnega prometa, s čemur bi se laglje vožnja pohitrela itd.? Tudi druge ugodnosti so tu napram predpisom da jo. Damski kupeji, kupeji za nekadični itd. o tem je tu pač brez sledu. Distokrat ošaben sprevodnik upije nad potniki kakor divji. Nedeljski lovci s psimi nazajgrede, in še kmetice z velikanskimi košarami, polne smradu kokoši itd. tu se že vsega potrpljenja neha. Nedavno se je vozila rodbina na počitnice na Dolenjsko. Bila je tako neprevidna, da je utaknila v zaboj med obleko tudi nekaj dragocenosti in večjo svoto denarja, ter oddala kot potovalna prtljaga. Prišedši na mesto, ni bilo v zaboji med obleko niti dragocenosti, niti denarja. Sicer je obitelj ki je bolj preprostejšega stanu, zadevo naznanila, ali upanja na uspeh ni nobenega. Uzmogla je moral med vožnjo že svojega plena gotov biti.

St. Janska železnica že vse druge prekaša. Vse polno napisov na in ob vlak, toda samo nemški, kakor

da bi se tu sami Nemci vozili, ali razum kakega grofiča ob progi, in par St. Janskih širokoustnežev na premogokopu, sploh nihče nemško niti ne pvvori. Lepi so napisi na osebnem vozu, n. pr. für Damen, für Nichtraucher, zur II. Kl. zur III. Kl. Nicht spucken“ itd. ali kako odrediti ko je samo po en voz za ljudi v celim vlak. Zasedeno pa vedno tako, da mora saj polovica ljudi vedno stati, in šale s tem iskrenim naglicem med potjo zbijati. Kje je tu mogoče ločiti ljudi po spolu, in kje umazanih delavcev od železnice itd.? O izbornih napravah po kolodvorih praviti se mora kdo od tam še sam sramovati. Zato se pa tudi ravnatelj St. Janskega premogokopa raje z južno železnico na Sevnico in od tod saj 2 uri z vozom vozi, kadar sploh tja pride. St. Jansko železnico je kranjska dežela oziroma Dolenjska železnica plačala, St. Janska premogokopna družba jo v prvi vrsti užila, in dobiček sta pa dva Korošca v žep vtaknila. In ljudstvo domače ima pa to spakedrijo sedaj, kateri še poštna uprava ne zaupa, kajti tri leta že obstoja ta železnica, in še ves čas vozi skoraj tik ob železnici stari poštni voz in sicer iz Sevnice na Trebnje in nazaj. Bogi kljusi že.

Poštna razmere. Nedavno je nekdo bil tako nepreviden da je v rekomandiranem pismu poslal večji bankovec v Skofjo loko. Ali tam je bilo pismo naslovljencu dostavljeno brez bankovca. Pri natančnejem ogledu se je zapazilo, da je bil znak na kuverti, ko je bilo pismo odprto in z drugobarvanem lepilom nazaj zalepljeno. Seveda za tako pošiljatev poštna uprava ne jamči, ali za bankovec je pa vendar joj. Naj ima svet to za vzgled.

V vednost c. kr. poštni upravi v Ljubljani. Pred par dnevi je dobila neka gospa iz Udmata po pošti večji košek z jajci, ko ga odpre, dobi več kot polovico pobitih, akoravno je bila na naslovu označena vsebina z opombo: ne vračati. Take pritožbe se čujejo pogostokrat. Zakaj poštna uprava tem nedostatkom ne odmore; ako nima zadosti uslužbencev naj jih nastavi zadostno število, saj pošta tako donasa državi na leto milijona dobička, stranke pa, katere morajo poštno plačati, nečejo biti še na ta način oškodovane.

Na naslov mestnega magistrata. Na Vodnikovem trgu v Ljubljani se dogajajo kaj čudne in vnebovpijoče razmere. Pred kakimi 7 ali 8 meseci je tržno nadzorstvo dalo ukaz dotičnim kramarjem, ki prodajajo na trgu vsako sredo in soboto da smejo imeti svoje blago razloženo samo do tretje ure popoldne, kdor bi se ukazu ne pokoril bo kaznovan z globo v mestu 2 K. Kar naenkrat so začeli cestni pometalci pometati popoldne ob 1. uri, tako da smo vsi primorani pospraviti svoje blago že ob 12. uri opoldne, kdor noče, da ima tako blago, kakor bi ga iz prahu potegnili. Če pa kdo reče kakemu „g. cestnemu uslužbencu“, da naj toliko časa počaka da pospravi svojo robo, in da se mu ne bo preveč zakažilo, se dotični zadere nad njim, če Vam ni vseč, Vam pa sem ni treba hoditi! Toraj prosimo, da tržno nadzorstvo ugoditi tej želji, da naj se po trgu pometi po tretji uri ali naj se pa poškrapi, da se ne bo tako kadijo, ker mi trpimo občutno škodo na blagu, in da se „uslužbenec“ malo pouči, kako se imajo obnašati napram ljudem, ki plačujejo visoke davke in po vrhu tega še vsak teden visoko štantnino. Več kramarjev.

Vendar enkrat! V Ljubljani so začeli novi hišni gospodarji graditi hiše ki jih od potresa sem nismo dosti videli: To so hiše s srednjimi

in manjšimi stanovanji po 2 in 3 sobe z ne pretirano najemščino. Pa tachi praktično zgrajenih hiš je do zdaj v Ljubljani samo — petero, vse drugo je luksuz in odiranje! Na tisoče je v Ljubljani družin ki potrebujejo le 2 oziroma 3 ali 4 sobe v stanovanju, ali takega stanovanja ne dobiš z lepa, ker hiše niso praktično zidane, oziroma oni, ki hiše zidajo, se ne ozirajo na današnje razmere v Ljubljani.

Draginja in suša! Na polju vse zija! Naša poljedelska dežela nima sreče! Letos bo kranjski kmet udarjen, če ne pride v par dneh kaj dežja. Sadje in grozdje lepo zorita, ali — na polju vse zeza in vene! Vse kar je prav! Včeraj popoldne je bil ljubljanski trg za živila ob 9. uri že brez — krompirja! Kje se naj pa vzame ko še le zori! Pa kako zori! Državni poslanci! V jesenskem zasedanju imate hvaležno tvarino: Povejte vladi da je letos na Kranjskem vsled suše neznosna draginja. Udarjen je kmet vsled suše, udarjen mešan, trgovec, uradnik in delavec vsled draginje! Vlada mora dati podporo našemu kmetu!

Na naslov c. kr. okrajnega glavarstva za ljubljansko okolico. Gospod c. kr. okrajni glavar se primerno dostojno povabi v Spodnjo Šiško, kjer se naj blagovoli ustaviti pred občinsko hišo ter pogledati, kaj je na vratih gasilnega društva pod njegovim imenom, oziroma pod naslovom c. kr. okrajnega glavarstva, nabito. Šišenski občani so namreč že z daljnogledom in z drobnogledom študirali, kaj naj tisti s čudnimi, nevidnimi črkami popisani papir pomeni. Razločiti je le toliko, da je zgorej čitati „Razglas“, spodaj pa c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani, dne 12. julija 1911. kaj pa je vmes pisanega, tega pa nobeden naših pismoukov ne „pogrunta“. Niti tega ne vemo, ali se ta čudni Razglas tiče požarne brambe, ker je tam nabit, ali kake važne občinske zadeve; ker se g. gerent nič ne briga za občinske razglase, tudi to ni izključeno. Na vsak način bi bilo nujno želeti, da se g. c. kr. okrajni glavar sam potruži v Šiško ter to uganko reši, če jo bo mogel.

Več občanov. „Bav-bav“ se gospodu B. v H. prav iskreno zahvaljuje za poslano „portoriko“!

Glas izmed občinstva. V včeršnjem „Jutru“ omenjate g. urednik avtomobilske nesreče na železniških prelazih in zahtevate temu odpomoči. Povem vam, g. urednik, kadar ljudstvo čita o avtomobilskih nesrečah, gre med njim splošna govornica. Prav je, kdo jih pa sili k taki divji vožnji, kakor dandanes vozijo vsi avtomobilisti brez izjeme, tako kakor bi vse hudiče iz pekla spustili! Ali mislite, da se kateri drži predpisov, nobeden, in to v strah in nesrečo ljudstva, sebi pa v pogubo, naj vozijo previdno, pa ne bo nobenih nesreč. Ako opazujete kamniški vlak in h kratu pa avtomobil po Dunajski cesti proti Posavju in to od strani iz polja, potem bodete k temu g. urednik radi pritrtili. — Občinstvo. — Op. urednik. Kar se tiče kamniškega vlaka, prav radi pritrdimo, ne da bi hodili gledat.

Cestna razsvetljava, v prvi vrsti v naših predmestjih, je zelo pomanjkljiva in zasluži vso kritiko. Pač se pozimi obeta, da se bode tej potrebi v poletnem času odpravilo, pa se ne zgodi ničesar. V tej zadevi je pa danes še najbolj prizadeta cesta proti pokopališču Sv. Križa in skrajni čas je že, da se tudi tu potrebna dela izvršijo. Ta cesta je zelo prometna, poleg tega pa samotna. V zadevi snazjenja te proge se tudi zelo pristransko postopa in ni nam razumljivo, zakaj se en del vsak dan snazi in škropi, drugi del ceste mimo tovarne za lep

pa leto dni ne. Zakaj to! Prah je tu velikanski in se kadi in vzdiguje oblake kakor da bi se tu vršila avtomobilna tekma. S pravico se zahteva in prosi pravilnega vzdržavanja te ceste saj vendar ta enako k mestu spada, kakor druge ulice. Toraj luč in snaga je potrebna, o kakem nasadu pa danes pač še ni govora.

Tiskarsko pevsko društvo „Freie Typographia“, ki je med delavskimi pevskimi društvi na Dunaju posebno čislano, priredi društven izlet na jug ter se ustavi približno tri ure tudi v Ljubljani. To je prvi izlet, ki ga prireja društvo v inozemstvo, da spozna tuje narode in njih šege, da si njegovi člani ogledajo še neznane kraje in njih prirodne krasote, obenem pa da sklenejo nove vezi s tovariši, s katerimi še niso osebno znani. Marsikomu pa bo dal izlet priliko, da obnovi stara znanstva in prijateljstva. Izletniki se odpeljejo s Dunaja s posebnim vlakom v soboto ob 5:30 popoldne ter dospo v Ljubljano v nedeljo zjutraj ob 5:22 in ostanejo tukaj do 8:10 popoldne. Razkazovanje mesta Ljubljane prevzamejo člani tiskarskega društva, ki pozdravi svoje tovariše deputativno. Predsednik dunajskega društva sodr. Zörer je rojen ljubljčan. Izletniki zatrkujejo v kavarnah „Evropa“ ter „Narodna kavarna“. Razen tega dospo z gorenjskim vlakom ob 7:10 člani pevskega društva „Eintracht“ iz Inomesta, ki bodo potem skupno z Dunajčani poleteli dalje v Postojno, Trst in Benetke. Spotoma si ogledajo Postojnsko jamo. V Trst pridejo v nedeljo ob 4:40 popoldne, da si drugi dan ogledajo tržaške znamenitosti. V Benetke se odpeljejo v ponedeljek ob 6 zjutraj. V Benetkah si ogledajo mesto in njegove krasote, obiščejo otoka San Giorgio maggiore in Lido, prirede serenado na morju, v sredo opolnoči pa se vrnejo v Trst, odkoder se popno v četrtek zjutraj še skupno na Občine. Tam se udeležniki razidejo ter se po prosti volji vrnejo domov. Dunajskim gostom želimo, da bi iz naših krajev vzeli najboljše vtiske s seboj.

Podzemeljske jame pri Hotederšici. Pred kratkim ste pisali v vašem cenj. listu, da je nekje v Ljubljani neko društvo za preiskovanje podzemeljskih jam. Gotovo vas zanima kolikortoliko tak šport. Pošiljam vam tedaj par kapnikov iz naših Hotenskih jam, katere so prav lepe, sicer jih je tukaj več, ampak je nevarno hoditi vanje. Dve pa sta kar naravnost imenitni. Bil sem v nedeljo v družbi z nekim gospodom profesorjem iz Gorice, ter par tukajšnjih fantov v teh dveh jamah. Ena, zvana Tomažinova jama, je prav prostorna ter pelje več st metrov pod zemljo v njej so prav lepa tla da lahko vsak gre vanjo, samo v nekem mestu je treba sklonjeno prekorati kratek prostor, notri je tudi prav dobra voda, a kapnikov ni prav veliko. V drugi jami „Jurčkovi“ to pa Vam je krasna, dolga je čez 1 km ter vsa polna kapnikov tako krasnih da je gosp. prof. Motz rekel, da je samo Postojnska jama lepša od nje, dasiravno jih je že dosti videl. Na nekaterih mestih je zelo visoko strop (obok) notri je na več mestih tudi voda. Hodi se lahko v njo, samo da se ima 7 metrov dolgo lestvo, le na par kratkih presledkih je treba sklonjeno hoditi. Prav imenitno je bilo notri, zunaj grozna vročina, a notri pa prav lepo hladno.

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislava voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrško slatino, pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

— Pomislite gospodična, koliko vaših cenjenih koleginj in kolegov je, ki so naši odjemalci, in začel mi je naštevati imena in kraje. Po imenu mi je bila večina znana.

— Meni je bilo mučno to vsiljevanje in nikakor se nisem mogla otresti te agentske sitnosti.

— Ako ne naročite, boste obžalovali. To je prilika, kakoršne ne najdete z lepa. Sedaj grem v G. Kje je C.?

— Vesela sem bila, da je konec konca pri kraju in stopila k okrajnemu zemljevidu.

— Aha, aha! Tja, potem tja, potem tja.

— Koliko razredna šola je na Vinici?

— Trirazredna.

— Dobro, si notiram. Ali imate mogoče pri roki zaznamek šol, prosim?

— Ne. Preveč postrežljivosti zahtevate, ljubi gospod, sem si mislila.

— Privlekel je iz žepa cigaretno dozo, posvalkal cigareto in jo nesel v usta.

— Prosim, tu je šolska soba, izvolite v stanovanje.

— Pardon, pardon, milostiva, in znova se je začela glorijska leksikona.

— Jaz ne vem, kako dolgo ostanem tu. S selitvijo je pa križ. Takrat je vsaka stvar odveč, sem rekla.

Tudi ni izključeno, da bi jama ne bila še daljša, ako bi se moglo v večjih krajih premajhne luknje razširiti, da bi se moglo še dalje iti.

Vojaške oblasti in kolera v Trstu. V Trstu je kolera, to se ne da tajiti. Zdaj pa pogledimo modrost naših vojaških oblasti. Korno poveljstvo je sicer res izdalo ukaz, da se rezervisti bivajoči v Trstu ne smejo klicati k orožnim vajam zunaj Trsta. To je prav! Kaj pa je zdaj to-le: Vojaške oblasti pa ravno sedaj kličejo rezerviste iz neokuženih torej tudi iz naših krajev k vojaškim vajam v Trst. Ali se ne pravi to nevarnost okuženja v še neokužene kraje naravnost izvivati? Kje imajo vojaške oblasti garancijo, da naši rezervisti in rezervisti iz cele države, ko pridejo v Trst, pri razmerah ki vladajo v tržaških vojašnicah, ne obole na kolero, oziroma se kje zunaj ne okužijo in prinesejo ko se vrnejo nazaj, kali kužne bolezni seboj. Gosпода, dajte premisliti, stvar je preveč resna za celo državo.

Štefek naslednjim vjet. Pri zadnjem nočnem lovu ujeli modras je po svoji rdečastorjavi barvi nekaj posebnega. Še večja posebnost pri tem modrasu pa je ta, da ima na vsako stran po dve strupeni zob, ki se vidi ta liki male kleščice, ali kot rakovke škarje. To se pri strupenjakih te vrste le redkokdaj dobi. Modras je nekoliko večji kot oni prvič vjeti, toda debel, zato pa veliko bolj živahen. Izpostavljen je na oknu naše šišenske podružnice; da mu ne bode dolg čas, preskrbel mu je g. Wenig družbo še enega po dnevi ujetega tovariša ter strupeno „črno kačo“ (Höllennatter), ki se nahaja navadno le v planinah, dobi pa se tudi v pogorju nad Kropo in Kamno gorico. Je jako živa tudi čez dan, in se kaj rada koplje. Nahaja se z onim po dnevi tudi na Toškem Celu ujetem modrasu krasne rjavkasto-sive barve, skupno v eni kletki. Pokojni Štefek je dobil torej dva namestnika iz svoje in še enega iz sorodne rodbine. Strupenjake si vsakdo lahko ogleda med uradnimi urami naše šišenske podružnice.

Najlepši nageljni — šišenskih rož. Kakor gre pri procesiji najprvo le kak mežnar, ali celo njegov učenc spredaj, potem šele pridejo častiti „gospodje“ za njim; kakor se postavi na mizo šele nazadnje, kar je najboljšega, tako smo se ravnali tudi mi pri oceni šišenskih rož. Najlepše kar šiška glede okrašenja oken in glede negovanja rož premore, smo ohranili za nazadnje; istotako pa tudi naše in javno priznanje tistim šišenskim živim rožam, ki v tem oziru tako priznanje v polni meri in vzgled drugim, tudi zaslužijo. Če greste skozi Šiško in krenete pri cerkvi levo po Vodnikovi cesti in ste se premagali zapeljivemu znamenju pri Anžoku, kjer bog roko vun moli. zagledate hišo št. 11. Iz nad zgorenjih oken ugledate daleč doli ob zidu viseti nageljne, ki vam že od daleč s svojim opojnim vonjem drgečejo nos, s svojimi nežnimi krasnimi cveti pa naravnost omamijo oči. Ne vemo, če dobite kje v ljubljanski okolici tako krasnih, tako dolgo in gosto zaraščenih rož te vrste, kot pri tej hiši. Petnajst let že jih goji ponajveč skrbna roka šišenske žive rože gđ. Franje Burger. Ti nageljski so ponesli svojo slavo in dokaz nežne skrbi njih gojiteljice tjakaj v Zlato Prago. Tudi Dunajčani so že občudo-

MALI LISTEK.

Agent.

Spisala Mara Tavčarjeva.

Baš sem sedla pri vaški šivilji na trinogo stolicu, da dokončam predpasnik, že je bila moja nečakinja Mira za menoj: „Hodi domu teta, nek gospod se je pripeljal. Čaka te!“

— Bog se usmili, kakšen pa je, sem hitela.

— Visok gospod z očali.

— Hm, četrtek je, nadzornik ni, vrag pobasaj, kdo bi bil, sem razmišljevala in šla po klancu navzdol.

Ko zagledam dvovprežen voz, že vzdiga neznan možki klubok in stopa proti meni z gostobesednim pripovedovanjem, da je zastopnik tvrde, ki slovi vsled priznane solidnosti širom globusa in da so vsi zemljani vele-zadovoljni z njo. Razumela sem samo to, da je agent, a ko je privlekel v sobo dva težka kovčka sem bila mnenja, da imam opraviti s kakšnim železnim trustom.

Ko je izločeval na mizo knjige raznih oblik in velikosti je hvalil venomer v dolgopetah in razkorakanih stavkih svojo firmo. Jaz sem poslušala in jemala bližnje komade v roko.

— Ako se zimate za literaturo, vam priporočam klasike, ako se zimate za znanost, vam priporočam zgodovino in „Weltall und Menschheit“, ako se zimate za to, vam priporočam vam priporočam Mayerjev leksikon. Vse, kar želite, iščete, najdete v knjigi. Plačilni pogoji so jako ugodni. Pomislite cenjena gospodična, pet kron mesečno, to je bagatela in imate krasno delo. Razpolagan vam, cenjena, blagorodna gospodična stotisoč najodličnejših priznanj. Med referencami so podpisi cesarjev, kraljev, visoke aristokracije, slovečih pisateljev, pesnikov, umetnikov, učenjakov, raziskovalcev, folkloristov, filologov, filozofov, dovolj, naročite in govorite. V štirinajstih dneh dobite četrtino knjig franco postavljenih na dom, položnice vam tudi pošljemo, tako da ne bode imeli popolnoma nič stroškov. Cenjena, blagorodna gospodična priložnost je tu, krasna prilika, udobna ugodnost, da si z malim denarjem nabavite eno najslavnejših del. Prosim samo, podpišite!

Jaz sem mu uljudno razlagala, da imam dovolj knjig, a še za te malo časa.

— Gospodična, knjig ni nikdar preveč. Pomislite te pogoje, pomislite

bagatelo petih kron mesečno. Kje se vam nudi ta prilika. Čas je zlato, podpišite, preblagorodna gospodična učiteljica in šolovoditeljica.

— Tako hitro ne sklepam kupčij. Če je čas vedno zlato, je pri takih prilikah prevdarek, sem mu odzvala.

— Gospodična, ako drago, podpišite obrok štiri krone mesečno.

Veste, zgovorni gospod, sem si mislila, moja plača je že tako razdeljena, da ne ostanejo niti štiri krone. Kakor, da je uganil moje misli je hitel dalje, da mi dovoli odplačilo z januarjem 1912., knjige seveda takoj dobim. Ako želite zgodovino, plačate tri krone mesečno, krasno delo, imenitne slike, odlične reference, in vrag vedi kaj še vse.

— Prav žal mi je, ker jaz ne nabavljam knjig v večjem številu, pač pa vsako posamezno slovensko, ki izide.

— No, gospodična, saj vam naša trvdka lahko posamezne komade pošilja in to celo franco, ko za vaše gotovo trpite poštnino.

— To je neznatna stvar.

— In knjiga stoji dražje.

— Pa sem vedno zadovoljna.

— Z našimi knjigami boste zelo zadovoljni.

— Verujem, toda — ne naročim.

— Počasi gospodična, ako vzamete s seboj omare, postelje, boste tudi par knjig.

— Dokler nisem definitivna, ne naročim.

— Plačilni pogoji so taki, da z lahkoto podpišete plačilne obroke. Oziroma naredimo tako: vi podpišete bagatelo petih dni, knjige dobite tekom štirinajst dni, plačevati pa začnete z definitivnim nameščenjem. Za boga, kaj pa vendar počnete v tem dolgočasu?

— Dolgčas mi ni, dela je vedno dovolj, pa tudi čitam!

— Beletistična knjiga ima le momentano vrednost. Ko jo prečitata je mrtva stvar, a leksikon, ta je za večnost!

— Vsaka dobra knjiga ima stalno vrednost.

Imamo pisatelja, kojega spise sem prečitala gotovo dvajsetkrat, a z istim užitkom ga bom še čitala.

— Pa najbrže leksikona a la Mayer ni spisal.

O, vrag te pobasaj in tvoj leksikon, sem si mislila in te odnesi na Lipsko od koder si primahal.

— Gospodična, kras vsake sobe je — leksikon. Posebno v sobi ženske. Kdor stopi v sobo, takoj zazna, da biva tu izobražena, duhovita, inte-

vali to redko krasoto rdečih kranjskih nageljnov. In kar je posebno treba omeniti: ti nageljni pod varstvom skrbne roke gđ. Franje Burger vam cveto po leti in po zimi, v enomer naprej leta in leta. Kakor se nam za- trjuje, ni vse to že celo nageljnov- bogastvo, kar se ga lahko iz ceste opazi, marveč jih je še veliko prikritih radovednim očem. Ti nageljni so imeli tudi že svojo zgodovino — pred so- diščem. Nekemu prevročemu ljubimcu nageljnov se je nekoč v lepi pomlad- ni noči zahotelo po nageljnih na oknu — kako se je stvar končala, to ne spada semkaj. Če končno še ome- nimo, da iz vsakega teh nageljnov duhti gorka ljubav za okrašenje svo- jega doma vnete gojiteljice, ljubav, ki jo druge žive rože napravljajo drugače in drugje, na okrašenju oken svojega hrupa pa jim ni veliko, ali prav nič ležee, smo le storili, kar smo bili resnici na ljubo dolžni storiti.

Pogreb Jakoba Matijana, ki je umrl dne 8. t. m. zvečer, se vrši danes jutraj ob pol 8. uri. Gosp. Matijan, znani gostilničar in posestnik Vodni- kovega doma v Zgornji Šiški, je bil svojčas jako vnet za narodno stvar. On je bil ustanovitelj podružnice družbe sv. Cirila in Metoda (imenovan je bil častnim članom) in ustanovnik Šišenskega Sokola, ter sploh navdu- šen podpornik narodnih društev. Bodi mu zemljica lahka!

Umrovljen je c. kr. davčni nad- upravitelj g. Orehek Anton in stopi dne 10. avgusta 1911 v stalni pokoj.

Pozor pred klativitezi! Včeraj opoldan ko se je vračal neki gospod iz Šiške proti Ljubljani, in je dospel do Lattermannovega drevoreda, mu pride nasproti neki velik rjavo oble- čen, jako sumljiv mladi fant, in ga nekam čudno ostro pogleda. Dotični gospod se začuden obrne za njim, kaj da hoče imeti. Nato se mu oni sumljivi fant predstavi kot „akademik“ itd. Ko ga gospod še enkrat vpraša, kaj da vendar s tako sumljivim po- gledom nameraval, je „akademik“ ur- nih krah ubral proti Bleiweisovi cesti. Pozneje je izvedel, da je dotični radi tatvine večkrat kaznovani A—č. Ta „akademik“ je nekoč napadel v Tivoli neko damo ter ji odvzel uro in veri- žico. Napravil je že več sleparij in je policiji dobro poznani tiček.

Kraljica-tatica. Včeraj je neki po- sestnik na Ježici prijel neko žensko, ki mu je kradla fižol. Škode mu je napravila precej, pa mu je dala takoj 5 K odškodnine, 5 K se je pa zave- zala plačati v soboto. Ta ženska je znana pod imenom „Kraljica“ in baje prav rada obiskuje tudi druge njive.

Najden je cerkveni glasbenik z navodilom. Dobi se ga na podružnici „Jutra“ v Spodnji Šiški.

Drugi nočni lov na modrase.

Da postaja zanimanje za nočni lov na strupenjake vedno večje, to spru- čuje drugi nočni lov, katerega se je udeležilo 11 gospodov, deloma iz Ši- ške, deloma tudi iz Ljubljane. Poleg pravega namena: spoznavati nočno življenje strupene golazni, je s tem lovom spojena tudi romantika lepih poletnih noči; 11 kačjih lovcev tako je ob nočni uri strahov in duhov sredi gozdne samote pri ognju, okrog katerega „žvižgajo“ modrase, to je go- tovo nekaj posebnega. In potem se pri takem lovu čez dan v mestnem ebzidju sparijeno človeško telo in vro- čine omagujejo duša zunaj v svežem gozdnem zraku okrepčata, liki roža, ki ji priliješ hladne oživljajoče vode. Pa če bi tudi vsega tega ne bilo, ne- kaj je, kar izplača ves mali trud ta- kega lova: videti, občudovati spret-

lignentna in moderna dama. Podpišite milostiva!

— Ne podpišem. Morda se sča- soma obrne na vašo tvrdo.

— Takoj beležim. Cenjeno ime prosim, tako, kdaj smem vprašati za naročbo?

— Septembra.

— Hvala, priložil bom obratni zavitek in z najvišjo uslužnostjo bomo upoštevali vaše želje. Pa gospodična, čemu septembra, danes sem tukaj, naj- bolje je, da naročite, knjige vam pa septembra pošljemo!

— Si bom premislila, ker se — poročim, sem lagala.

— Oh, gospodična, najkrasnejša prilika, da prinesete v bali — leksi- kon v neizrazno veselje svojemu go- spodu soprogu.

— O, moj ženin ima že to delo, za dva človeka zadostuje.

— Mislite si slučaj, vi in vaš gospod soprog bi hotela istočasno od- preti knjigo pri A. Oba ne moreta naenkrat iskati željene razlage.

— No, bi pa eden počakal.

— Ali poznate priliko: pokosen, strižen? Navadno ženska ne odjenja, mož se ne ukloni in tako nastane prepir, v tem smislu radi leksikona.

— Potem je najbolje, da ga ni pri hiši.

nost naših glavarjev kačjih lovcev: gg. Weniga in Zorca.

Kako g. Wenig zagradi modrasa, ki mu ga je pripravil gosp. Zorc pod prste, to je nekaj, kar se da le videti, ne pa opisati. Modras leži zavarovan pod Zorčevu palico, kot bi trenil, že ga g. Wenig z 2 prstoma drži za vrat, modras odpira na široko svoje čelju- sti in žrelo, seka s svojimi zobmi semterja, da se vidi strup se početi izpod gornjih čeljusti skozi kot najfi- nejša igla in vendar votla zoba. Kako se med tem v zraku viseči ujetnik skuša z repom zvijati navzgor in na vse strani in kako mu vse to nič ne pomaga, ker ga mojster spretno kot ga je ujel, zopet spretno pobaše v majhno vrečko, ki jo hitro zaveže in spravi v — žep... vse to je treba, kakor rečeno. videti na licu mesta.

Eden manj torej kot dvanajst apo- stolov nas je šlo v terek večer zopet proti Toškemu Čelu z najboljšim na- menom, da vlovijo vsak vsaj po enega modrasa.

Namen smo imeli tak, ampak ne preveč upanja, da sploh katerega do- bimo.

Da v Podutiku nismo smeli iti mimo očeta Vodnika, to se razume, kajti imeli smo z njim še nekaj obra- čunati glede uspehov prvega lova. — Kakor znano, je oča Vodnik zadnjič obljubil, da bo vse modrase kar ko- smate snedel, kar jih dobimo po noči. Dobili smo takrat dva. Vprašali smo očeta Vodnika, kako bo z njegovo stavo, kajti da jo izgubi, če jih ne poje, to stoji pribito. Če poznate očeta Vodnika vsi tako dobro, kot smo ga imeli mi priliko spoznati, po- tem si lahko mislite, da se je na svoj poseben način spravljal iz zanjke, ki mu jo je zadržila njegova lastna obljuba, da bo vse kosmato pojedel, kar bomo nalovili. Ko je videl, da od vseh strani pritiskamo nanj, se je po- praskal za ušesi, od koder je privlekel sledečo svojo iznajdbo. Rekel je: Do- bro, prinesite mi tista dva modrasa, da ju pogledam, če sta res kosmata, potem se bo dalo o tem šele kaj na- daljnjega govoriti. Nič ni pomagal naš ogorčeni protest, da se s takimi od- vetniškimi „knifi“ ne bo nič zviljal pred gladkostjo določene stave; on je vztrajal pri tem, da smo se dogo- vorili le o kosmatih modrasih. Kaj smo hoteli proti takemu lisjaku? Nič, plačali smo kar smo zapili in pojedli, le v oblikah krompirja — polna skleda ga je bilo — nam oča Vodnik ni hotel računati, češ, da se s tem kočljiva stvar glede tistih kosmatincev najbolje poravnava. Mi smo kar ostr- meli nad tako velikodušnostjo... kar celo skledo imenitnega poduti- škega krompirja, to pri taki draginji ni majhna reč.

Ko je mož vtaknil splošno za- hvalo za krompir, ga kar tako vpra- šam, če je dobil za tisto, kar nam je zadnjič po povratku lova nastavil, da nismo šli kar tako teč v Šiško. On pokima, da je dobil prazen liter nazaj (takrat nas je bilo samo pet) pa da je bilo še nekaj — preveč. Še ni do- bro izgovoril, da smo zadnjič preveč plačali, že nam je bliskoma švignila v glavo... no tista skleda krompirja, ki ga nam je oča Vodnik „velikodu- šno“ podaril.

O ta lisjak! Dobro je vedel, da smo mu krompir že plačali, po vrhu pa je dobil še zahvalo iz enajstih ust, ko so bila še polna vročega krepir- ja! Kaznovali smo ga s tem, da nas mora čakati s štefanom najboljšega, kar ga ima v kleti, če ne, da bo vse tisto in tako kar in kakor bomo na- lovili. moral pojesti.

Ob polu 9. zvečer smo odšli proti Toškemu Čelu. Sredi pola sta prišla še dva lovca iz Ljubljane za nami. Iz doline navzgor smo osvetlili vsako sumljivo kamenje — brez- uspešno.

— Ravno nasprotno, najbolje je, da sta dva.

In, ako bi se ne razumeli z mo- žem, zahtevali ločitev, bi vzeli i svoj leksikon s seboj.

V brzi naglici sem si predočila ločitev zakona, radi — leksikona in tozadevne časopisne notice: Zakonska dvojica M. M. in M. M. sta stala pred sodiščem. Ločitev zakona; ker sta imela le en leksikon pri hiši. Gospod sodnik je pomirjevalno vplival na raz- jarjena duhova in predlagal, da se sprijaznita in pri demonu razpora sku- hata — kavo.

M. M. in M. M. sta z vzklikom sprejela predlog in objeta odšla iz dvorane. Navzoče občinstvo je prire- jalo burne ovacije salomonski raz- sodbi in spravljeni dvojici.

V tem je potkal župan. Prinesel mi je volilni imenik in izkaznice za volitev občinskega odbora. Agentu sem razložila, da se bom tri dni po- šteno bavila s tem leksikonom in naj oprost, da takoj začnem.

Voz je zadržal in odpeljal sit- neža z vso svojo neznosno vsiljivostjo, jaz pa sem premišljevala, zakaj me je moril, ko mu vendar nič žalega nisem storila.

Gg. Wenig in Zorc sta me po- slala z glavno ekspedicijo naprej do mesta, kjer smo zadnjič dobili pokoj- nega „Štefka“. Sama pa sta se napo- tila na lov po njima znanih kačjih nahajališčih. Dospelvi na cesto pod Toškim Čelom sem se tudi jaz sam napotil na ono mesto. Kaka sreča! Ravno na mestu, kjer smo zadnjič do- bili debeluharja modrasa, bi bil kma- lu stopil na njegovega tovariša.

Smuknil je pod skalo. Kjer smo ga potem pri svitu acetilenk res tudi zasledili. Počakali smo oba glavarja, med tem pa zaneli majhen ogenj, pod katerim smo pekli Vodnikov krompir, ki ga pa, da bo vedel, nismo plačali. Ko sta prišla oba težko pri- čakovana glavarja, smo šli vsi „na delo“. Tekom petih minut je bil mo- dras naš; ta vrag se je med tem, ko smo mi krompir pekli, potuhnil, gosp. Zorc ga je moral dobro iskati, predno ga je zasledil.

Po odpočitku smo jo ubrali čez Toško Čelo proti Ravniku; našli smo le še enega slepca ter dolgo staro obleko starega modrasa, ki se je par dni pozneje tam olevil. Noč je bila preveč lepa, hoteli so jo tudi mo- drasi brez našega ožjega znanja uživa- ti; in mi smo jim to veselje tudi privoščili. Polegli in posedli smo v brezrosno travo, kjer smo pustili po- čivati 2 dvonožna modrasa, ki sta raje ostala na višavi, kot bi jo z nami mahala nazaj v soparno ljubljansko ravnino.

Oče Vodnik nas za vse slučaje, če kaj tudi nekostatega vlovimo, si- cer ni počakal, pač pa je bil toliko previden, da nam je spravljal štefan najboljšega. Z zadnjo kapljico je bil ob 2. zjutraj drugi lov na modrase končan.

Fr. Pirc.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Hrvaški sabor.

Zagreb, 9. avgusta. Iz krogov hrvaško srbske koalicije se poroča, da je ban Tomašić že podpisal razpu- stilni reskript za hrvaški sabor. Sabor bo baje razpuščen dne 28. t. m. Iz krogov hrvaško srbske koalicije se na- dalje poroča, da je vlada razposlala okrajnim predstojnikom cirkular, v ka- terem jim naznanja vladne kandidate za nove volitve.

Minister Schönaich.

Dunaj, 9. avgusta. Z vso odloč- nostjo se vzdržujejo vesti, da je de- misija skupnega vojnega ministra Schönaicha gotova stvar. Minister Schönaich bo v kratkem v ischlu od cesarja sprejet v avdijenci. Dunajski in Peštanski listi soglasno poudarjajo, da je padeč ministra Schönaicha pov- zročil prestolonaslednik.

Kolera.

Peterburg, 9. avgusta. V guber- niji Astrahan je za kolero umrlo 300 ljudi. Tudi iz gubernije Nikolajevsk prihajajo naravnost katastrofalna po- ročila.

Nemiri v Perziji.

Peterburg, 9. avgusta. Turčija je koncentrirala blizu Urmije 50.000 vo- jakov. Ruska vlada opazuje s skrbjo turške koncentracije, vendar jih doslej ni mogla preprečiti. Povratek prej- šnjega sultana Mohameda Alija pri- dobiva vedno bolj na pomenu.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.

Odgovorni urednik V. M. Zalar.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pis- menim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se pla- čujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Steklena stena (komptor), steklena omara za knjige, pisalna miza in več zabojev se proda v trgovini s klavirji Breznik, Kongresni trg 13.

Podjetna natakarna se sprejme takoj v trajno službo. Vpraša naj se pri Franu Renko v Opatiji. 3-1

Nackarsulm Motor 5 1/2 HP. z širokim stranskim vozom, dvojnato prestavo lepo tap- ceciran se ceno proda pri A. Forticu, strojnik mest. vod. Kleče p. Ljubljani.

Gostilniška oprava se ceno proda. Cascio, Lingarjeva ul. 1. 453/x-1

Malo železno ognjišče, ako tudi rabljeno, se takoj kupi. Ponudbe sprejema „Kalkus“, Resljeva cesta št. 4. 490

Gospodična išče mesta kot kontoristinja ali blagajničarka za takoj. Ponudbe na „Prvo anončno pisarno“ pod K. 205. 488

Prodajniška oprava za špecerjsko, ga- lantersko in manufakturno stroko se kupi. — Ponudbe na L. Fürsager, Radovljica. 2-1

Korespondenca.

Mlad, izobražen gospod želi dopisovati z mlado, odkritosrčno in izobraženo gospodično. Naslov: „Resnicoljub“, Dornberg pri Gorici.

Trgovski sotrudnik

ki bi lahko takoj nastopil se sprejme v trgovino z mešanim blagom Oton Homan v Radovljici.

Škripec

(Flaschenzug)

za 2000 kg nosilne teže na vijak in z zavoro, 2krat rabljen, se zaradi se- litve poceni odda. Ravnotam se proda pisalna miza, mala kuhinjska miza in gugalni stol.

Poizve se na Miklošičevi cesti št. 26, I. nadstropje, desno.

Posojila

proti visokemu obrestovanju placira hipotekarno varno trdka Pisarna- UNIVERSAL agenture v Ljubljani Sodna ulica šte. 4.

L. J. Fröhlich

sobni slikar in plesarski mojster, dekora- cije, napisi in cerkveno slikarstvo

Ljubljana, Hrenova ulica 17.

Poštno-hranilnični račun šte. 67.626.

Zahvala.

Zahvaljujem se slav. gasilnemu društvu v Sp. Šiški, katerega člani so tako požrtvovalno delali, da so pre- prečili še večjo nesrečo. Zahvaljujem se tudi slavnemu občinstvu, ki je vrlim gasilcem pomagalo; vsem srčna hvala!

Alojzij Vodnik, Sp. Šiška.

Hipoteka 25.000 K

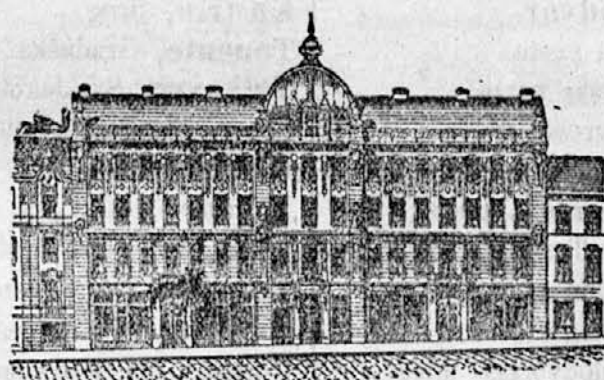
proti 6% obresti se vzame na drugo mesto hiše v mestu, ki nudi popolno varnost. Ponudbe sprejema in daje pojasnila: Anončna pisarna UNI- VERSAL v Ljubljani, Sodna ulica 4.

Najbolj varno naložen denar!

Največja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa do 31. dec. 1910 nad 564 milijonov K.

Stanje hranilnih vlog nad 40 milijonov K.

Rezervni zaklad nad 1.200.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, v lastni hiši, Prešernova ulica šte. 3.

sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po 4 1/4%, brez odbitka. Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Spre- jema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Denar in knjižice se lahko pošiljajo po pošti.

Za varnost naloženega denarja jamči zvrven rezervnega za- klada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi izključena vsaka špekulacija z vložnim denarjem.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa

Kreditno društvo.

Posoja na zemljišča po 5% in proti poplačevanju dolga po najmanj 1/4%. Dolжник pa more svoj dolg poplačati tudi poprej, ako hoče. Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje.

Jutro se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg,
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere,
Cechimi, ulica dell' Istra,

Naročajte in kupujte „JUTRO!“

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5
priporoča radi minule sezije v okasiji

obleke za gospode

iz listra ali pralne v barvah

od K 10.— naprej

ter panama

klobuke in slamnike.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichler, Kongresni trg.

Češark, Šelenburgova ulica.

Dolenec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica.

Šubie, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stiene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleustein, Jurčičev trg.

Križaj, Sp. Šiška.

Wislak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Šitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagode, Mestni trg.

Kanc, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Blizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama.

Sveteč, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Štravs, Škofja ulica.

Likar, Glince.

Strkovič, Dunajska cesta.

Klančnik, Tržaška cesta.

Prva kranjska drogerija, parfumerija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Oblastveno avtorizirani in zapriseženi

geometer Lisec

Ljubljana, Sodna ulica 3

prevzema vse zemljemerske zadeve ter jih najhitreje izvršuje po najnižji ceni.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Splošni naslovnik

za Kranjsko, Sp. Štajersko, Koroško in Goriško izide koncem leta.

Naročila za oglase

sprejema in daje pojasnila anončni oddelek tvrdke

Pisarna-Universal-agenture

M. MULLEY, v Ljubljani, Sodna ul. 4.

Rezervni zaklad

nad pol milijona

kron

Kmetska posojilnica

ljublanske okolice

registrirana zadruga z omejeno zavese

v lastnem združnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta št. 18

Stanje hranilnih

vlog dvajset

milijonov kron

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 $\frac{1}{2}$ %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5% brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Denarni promet

v letu 1910

K 100.000.000—

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Upravno premoženje

v letu 1910

K 20.500.000—

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dea

J. ZAMLJEN

čevlarski mojster

V LJUBLJANI

Sodnijska ulica št. 3

Dobe se tudi izgotovljena obuvala. izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tapcirane pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kolikar nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplačalo K 2.495.719—.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.860-58.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Pisarno so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občniskoristne namene.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvi in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1018 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Učiteljska tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska št. 118.

Najmodernejšše črke.

Litografija.

Poštne hranilnice št. 76.307.

Del. glavnica:

K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad

K 610.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 $\frac{1}{2}$ %